

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. De Immortalitate gloriosa vitæ Christi, atque animæ cum eo
resurgentis. In morte immortalitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

prævaricati estis, sed qui persistitis in peccato, ad-
dentes prævaricationem aut penitus impoeniten-
tes, aut repide penitentes: nec pericula fugientes,
vel post miseram experientiam, incertiva peccati.
Si prælibari possit aut prælegi tota sequens
hebdomada, consulem foret, ad pleniorum

hujus Veritatis intelligentiam; Cui & deser-
vire potest illa quæ habetur in 4. parte, Do-
minica 15.

Sicut à peccato, sic à peccati reliquiis re-
surgendum.

HAC HEBDOMADE, dotes corporis, seu vitæ gloriose Christi, atque animæ
nostræ simul cum eo resurgentis qualitates proponuntur, indeque veritates practi-
cæ, paradoxæque omnes eruuntur.

FERIA SECUNDA. DE IMMORTALITATE GLORIOSÆ Vitæ Christi.

Atque Anima cum eo Resurgentis.

Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur, Mors illi ultra non dominabitur, Rom. 6.

VERITAS PRACTICA.

In Morte Immortalitas.

Sensus est, quod, quamdiu illa, qua simul cum
Christo mortua est & resurrexit Anima, in
morte vitæ sensualis permanebit, permanebit
etiam in quadam immortalitate morali,
quam participat ex Gratia Domini resurgētis.
Ratio est, quia illa immortalitas consistit in San-
ctificatione animæ, qua est peccati gravioris
exclusio.

Sed quamdiu anima permanebit in morte vitæ
sensualis, excludetur peccatum, & remanebit
semper sanctificata.

Ergo & simul Immortalis erit, illa morali im-
mortalitate, quam à Christo resurgente par-
ticipat. Atque ita in morte immortalitas, &
vitæ beatæ quadam similitudo, pro qua mors
illa nullus appetenda esset.

I. PUNCTUM.

Quandoquidem. Mystera seu Appari-
tiones Christi Domini resurgētis re-
servantur in rotum Paschale tempus,
nihil aptius & convenientius huic triumphā-

ti hebdomadæ considerari posse videtur, quàm
representatio gloriose vitæ, seu quæ in Chri-
sto Domino fuit, seu quæ est in unoquoque
nostrum, qui verè cum eo resurrexit.

Prima autem qualitas hujus gloriose vitæ
est IMMORTALITAS seu immutabilitas
status, quæ talis erat in Christo Domino, ut
anima non posset separari à corpore sicut po-
terat ante mortem & resurrectionem; Mors
illi ultra non dominabitur; ABSORPTA est
mors in victoria, inquit Apostolus. Congaude
illi, contemplantæ sacrum illud Corpus, admi-
rare gloriofam illam vitam quam debebat in
terris; exopta ut omnes illum agnoscant, di-
ligant, venerentur. Regi seculorum: un immorta-
li honor & gloria in secula seculorum. Dignus
es, Domine Deus noster, accipere gloriam & ho-
norem & virtutem.

Rom. 6.

1. Cor. 15.

1. Tim. 1.

Apoc. 4.

Ex hac autem immortalitate Christi, ema-
nat quædam immortalitas animæ, quæ dicitur
moralis, ut discernatur à naturali & super-
naturali. Naturalis illa est qua, moriente cor-
pore, nunquam moritur anima, quocunque
sit in statu post mortem. Supernaturalis &
beata dicitur, quando anima fruatur æterna
Beatitudine. Moralis denique, quando non
moritur anima morte illa exitiosa peccati: sed

ff 2 scm

Ps. 83.

semper sancta, semper Deo placens, & accepta, de virtute in virtutem quotidie proficit, donec videat Deum Deorum in Sion.

Hanc immortalitatem sicut & alias qualitates vitæ glorioſæ dicitur communicare Christus Animæ secum resurgenti, quatenus reipla gratiam confert hoc tempore, quâ fortius anima roboretur contra peccatum, sive id in honorem suæ resurrectionis præſtet, sive id precibus Ecclesiæ donet, quæ multæ in eum finem his diebus diriguntur, sive in compensationem laborum quadragesimæ, sive quia verno accedente tempore, humores corporis & passionis animæ magis commoventur, & ideo plus gratiæ desideretur; sive ob aliam denique causam, id certò experiuntur Fideles quique, se longè robustiores quàm antea contra peccatum illud, quod generat mortem, unde immortalitas illa moralis sequitur, si modo fideliter illi gratiæ cooperentur. Quid sit verò fideliter illi gratiæ cooperari patet ex veritate proposita. In morte Immortalitas, nempe si in morte vitæ sensualis constanter perduremus: Cum enim, ut dictum est, immortalitas hæc consistat in exclusione peccati mortalis, certè quantò anima longius ab eo refugiet, aut ejus admittendi minus erit idonea, tantò dicitur fidelius gratiæ cooperari, quâ peccato resistitur; Unde est egregium illud Sapièntis monitum, licet subobscurum: *Si spiritus potestatem habentis, vel ut habet Chaldaea, Si spiritus concupiscentia mala ascenderit super te, locum tuum ne dimiseris, quia curatio faciet cessare peccata maxima.* Id est, si forte aliquando vehementius solliciteris in peccatum contra ac velles; Ne propterea perturberis, tantum ita firmiter & fideliter in bono proposito non peccandi; & quæcunque tandem occurrant committenda peccata, nullum prorsus committetur, sed cessabunt & evitabuntur omnia per divinam gratiam, & hanc fidelem curam.

Iac. 1.

Eccl. 10.

Ps. 96.

Sic ad illa Psalmi verba: *qui diligitis Dominum, odite malum:* aptè sanctus Augustinus: *Hinc apparet te diligere quod bonum est, si inventus fueris odisse quod malum est.* O peccatum quod occidit Christum meum, quis te non odit, quis te non abhorreat! Et tamen, quot quantique peccatores! unam enim hoc? quia peccatum scilicet se odisse putant, & rem peccati diligunt. Adverte, ad dissolvendas omnes colligationes impietatis.

Ps. 98.

II. PUNCTUM.

Sed quamdiu anima permanebit in morte illa vitæ sensualis, longè aptior & paratior erit ad excludendum omne peccatum.

Quid est enim mors illa vitæ sensualis nisi refrænatio concupiscentiæ, unde est omne peccatum? Sicut enim malorum omnium atque adeo mortalitatis animæ, de qua hic agitur, radix est cupiditas non refrænata; sic etiam ejus Refrænatio potest dici bonorum omnium atque adeo immortalitatis animæ radix: sic enim ait Deo Sapiens: *Nosse 13 consummata iustitia est: & scire iustitiam & virtutem tuam.* RADIX EST IMMORTALITATIS.

1. Tim. 6.

Sap. 13.

Non potest quidem ira refrænari concupiscentia, quin aliqua veniales culpæ, sive ex fragilitate, sive ex inadvertentia committantur, sed non inde procedit peccatum ad mortem sicut ab iis venialibus quæ fiunt ex libidine, sive ex appetitu indomito. Tanta est differentia utriusque status peccantium, ut qui non ex libidine seu immortificatione, sed ex inadvertentia tantum peccant, peccare non dicantur. Et scitis, inquit dilectus Discipulus, quia ille apparuit ut peccata nostra tollerent, & peccatum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat. Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit; Id est, adeo leviter & venialiter peccat ut præ aliis peccare non videatur, neque ex illis levibus culpis tale sit periculum in mortales incidere sicut ex aliis. Quem eundem in sensum dixit Apostolus, *Nihil damnationis est iis, qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant.* Lex enim spiritus vita in Christo Iesu liberavit me, à lege peccati & mortis. O qualis libertas! qualis liberator! qualis in eum animæ liberatæ sensus!

1. Ioan. 7.

Rom. 6.

III. PUNCTUM.

Patet igitur evidenter, quàm verè sit posita in morte Immortalitas. Cum hæc immortalitas sit in exclusione peccati, & hæc peccati exclusio sit in morte vitæ sensualis: Ac proinde etiam patet quantopere sit incumbendū, ut quod ait S. Augustinus, *relaxatione corporis puritas non obscuratur, sed potius abstinentes ab*

Serm. 1. in

cōtra. 1. 1. 1.

omni

omni luxu, ebrietate, lasciviam, demum operam sobria remissioni ac sancte sinceritati, ut quidquid modo, corporali abstinentia non acquirimus, mensium puritate queramus.

Totus est in eo Apostolus: ut sicut Christus resurgens ex mortuis jam non moritur, ita & nos immortalitatem ejus participantes, conemur eam omni modo conservare, conservantes nos diligentissime in morte vitæ sensualis, à qua est omne peccatum. Audi enim ut apertissime ad rem nostram! sed ita audi, ut rem attingas: *Quod enim mortuum est peccato, inquit, mortuum est semel, quod autem vivit, vivit Deo. Ita & vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Iesu. Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediat concupiscentiis ejus, sed neque exhibeatis membra vestra, arma iniquitatis peccato, sed exhibete vos Deo, tamquam EX MORTUIS VIVENTES, & membra vestra, arma justitiæ Deo. Peccatum enim vobis non*

dominabitur; Et post pauca: *Sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditiæ & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra servire justitiæ in sanctificationem: Quali dicat, ut ait Origenes, Currebant prius pedes vestri ad effundendum, nunc autem ad liberandum sanguinem currant. Protendebantur manus prius ut aliena diriperent, nunc protendantur ut propria largiantur. Circumspiciebant prius oculi alienum ad concupiscendum, nunc circumspiciant pauperes ad miserandum. Et uniuscujusque membri ministerium quod exhibuit vitis, aperit virtutibus, & actum quem exhibuit immunditiæ, ad castitatem nunc sanctitatemque convertat.*

Ad Evangelium *Peria*, de duobus Peregrinis euntibus in Castellum Emmaus, Luc. 24.

Tota de his est hebdomada secunda post Octavam Paschæ.

FERIA TERTIA. DE IMPASSIBILITATE CORPORIS Christi Domini, Et anima nostra, simul cum eo resurgentis.

Seminatur in Corruptione, surget in Incorruptione, 1. Cor. 15.

VERITAS PRACTICA.

In patientia Impassibilitas.

Sensus & Ratio est, quia impassibilis anima resurgentis, est ejus incorruptio.

Sed anima incorruptio est in patientia.

Ergo & in patientia impassibilitas, quæ quanti est pretii, tam pretiosa debet esse patientia.

I. P U N C T U M.

AD immortalitatem corporis gloriosi hoc addit IMPASSIBILITAS, ut non tantum à morte corpus sit liberum, sed etiam à vulnere, à morbo, & ab omni profus invalerudinis specie, adeo ut perpetuo, constantique utatur valerudinis commodo. Tale

igitur erat corpus gloriosissimum Christi Domini resurgentis, qui proinde in Psalmo dicebat: *Ego dormivi & suspiratus sum, & exsurrexi, quia Dominus suscepit me; non timebo milia populi circumdantis me.* Vocat mortem suam, somnum, inquit Bellarminus; quia tam facile illi erat, resurgere à mortuis, quam aliis evigilare à somno. Quod dicit verò se resurrexisse, quia Dominus suscepit ipsum, perinde est ac si diceret, non id humano fretum auxilio effecisse, sed inmixum potentia infinita divinitatis, qua & ipsum corpus suscitatum, illæsum deinceps reddet, ab omni profus offensione. Sicut enim in sanctissimo Sacramento, licet in mille partes rumpatur hostia, nulla unquam tamen fiet corporis læsio; sic profus in corpore resuscitato ad gloriam. O quam jure debebatur tali corpori, quod extrema

E. F. 3. omnia.